

[Starcke.]

Se, det minder jo ligefrem om Bjørnstjerne Bjørnsons berømte Sang: „For Folkestyre staa frem, staa frem“. Og den har jo en vis Aktualitet, fordi den ligesom synes at sigte med profetisk Klarhed paa Retsforbundet. Der staaar disse Ord i Begyndelsen: „Foragtet af de store, men elsket af de smaa, siig, er det ikke Vejen, som det nye maa gaa?“ Og saa kommer et Par Linier, som ser ud til at være rettet til Venstre: „Forraadt af dem, som Vagt burde være, just af dem, siig, er det ikke saadan, at en Sandhed staaar frem?“ Nu er der det morsomme ved det, at denne Sang af Bjørnstjerne Bjørnson er tilegnet „Danmarks Forenede Venstre“.

Førend Valget sidste Aar udgav Venstre en officiel Valgavis, som hed „Venstre bygger Fremtiden“, den er trykt paa Fyns Tidendes Bogtrykkeri, og deri findes der en fortræffelig Artikel under Overskriften: „Mere Plads for personligt Initiativ“, og den er skrevet af en af Regeringens allermest særlige Ministre. Der staaar:

„Det første Maal for en liberal Erhvervspolitik i Efterkrigstidens Rekonstruktionsperiode maa nødvendigvis blive Udrensningen af det Mylder af Direktorer, Nævn og Kontrolinstanser af den ene eller den anden Slags, der i de senere Aar har hobet sig oven paa hinanden og lammet ethvert Initiativ, som ikke var direkte indstillet paa Værnemageri.

Dansk Dygtighed og Foretagsomhed har i Dag Chancer, som maaske aldrig før i en Verden, der tørster efter Frihed. Men disse Chancer forspildes, hvis Erhvervs livet lægges i en Spændetrøje af Forbud og Restriktioner.“

Og den højtærede Minister fortsætter:

„Det er svært at faa Øje paa den Risiko, der skulde ligge i at ophæve Importrestriktionerne i en Tid, hvor der hersker Vareknaphed over hele Verden. Det er lige saa svært at indse, hvad man skal med Valutakontrol, naar det er yderst begrænset, hvad man kan bruge Valuta til.“

Og saa til sidst en Udtalelse fra samme Artikel af den højtærede Minister, og dette til Forklaring paa, at jeg maaske trætter enkelte af Tilhørerne, men der staaar udtrykkelig i denne Artikel:

„Det kan ikke siges stærkt og ofte nok, at hele det administrative Maskineri, der maaske kan have gjort en vis Nytte under Krigen ved at virke som en Bremseklovs paa en for nær Sammenknytning af dansk og tysk Økonomi, i Virkeligheden repræsenterer den samme Tankeverden,

som gav sig Udtryk i Hitlers Planer om et nyt Europa.“

Det er stærke Ord at bruge om den nuværende Regerings Politik af et af dens egne højtærede Medlemmer, og dette i Venstres officielle Valgavis, hvori der fandtes Bidrag af den højtærede Statsminister, den højtærede Finansminister, den højtærede Landbrugsminister og Forfatteren til Artiklen, den højtærede Minister for særlige Anliggender, Hr. Per Federspiel. Denne Avis er godkendt af Partibestyrelsen. Ministeriet hæfter derfor, Partiet hæfter derfor, og naar nu Ministeriet for særlige Anliggender formodentlig snart skal nedlægges, saa vil jeg sige til den højtærede Minister for særlige Anliggender: Kom herover, for det er her, det foregaar. Her er et særligt Anliggende at tage fat paa!

Fra vor Side er der ingen Bebrejdelser i Anledning af alle disse Udtalelser, som Venstre er fremkommet med, vi deler dem ganske, og vi tror, at inderst inde mener Venstre det samme i Dag. Der skal heller ikke lyde nogen Bebrejdelser i og for sig over for, at Venstre har ændret Standpunkt, for man har Lov til at blive klogere, man har Lov til at blive dummere; men det er parlamentarisk ukorrekt først at fremsætte saadanne Udtalelser, saa at indkassere den politiske Fordel, og derefter staa op dydigt og benægte, at man har sagt disse Ord og ligefrem, som det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen sagde, kalde det Insinuationer. Sligt maa rokke Regeringens Anseelse. Vi mener, det er en Tragedie, at Danmark, Europas Frihavn, stadig skal blokeres og ødelægges af Planøkonomer, af Toldbeskyttere, af Toldbenyttede, af Toldudbyttere.

Venstre har hidtil svigtet paa dette Omraade. Staa op og tag fat! I Stedet for Frihedens friske Luft, som vi havde ventet, at Venstre vilde lukke ind over Danmark, har der over Regeringens Politik hvilet en egen ulden Muffediseduft, som vi ikke kan lide. Det er en Tragedie, at de politiske Partier, som har Magt, ikke har Mod, og at de, der har Mod, ikke har Magt. Jeg indrømmer, at vi fra vor Side ikke med nogen parlamentarisk Tyngde kan gøre Krav paa at lede Danmarks politiske Linie. Det har vi ikke Stemmebasis nok til i Befolkningen, og naar der nu trækkes op til en Regeringskrise, saa vil vi fra vor Side sige: vi mener ikke, det sydslesvigske Spørgsmaal egner sig til disse hyppigt gentagne politiske Kriser, og vi tror ikke, at de ærede Medlemmer Hr. Hans Hedtoft og Hr. Aksel Larsen gavner Landet derved. Vi kunde derimod tænke os i en ikke for fjern Fremtid at tage en